

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svedec, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jedem mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znača.

Za oznalila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dokopisi se ne vračajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-1.

25letnica „Glasbene Matice“.

To je bil zopet dan, katerega je rodila slovenska sloga! Z veseljem in s ponosom smo ga slavili in s takim veseljem in ponosom se ga bomo spominjali vsi, ki smo ga dočakali. Modriči glasbe, tej najlepši in najpriljubljenejši tolaziteljici bednega in satiranega slovenskega naroda, Muži petja in muzike je veljalo včerajšnje slavlje, h kateremu so prihitali vzdružno brez razločka vse sloji našega naroda in od vseh strani mile naše domovine. To je bil praznik slovenstva, ki je združil vse brate in sestre v jeden sam kor. Včeraj, pri praznovanju 25letnice naše doma in na tujem slavne „Glasbene Matice“, so izginila izmej Slovencev vsa nesoglasja, in srca vseh so se strinjala v najlepši harmoniji. Mi se te harmonije prav posebno veselimo. Saj je „Glasbena Matica“ najsjajnejši dokaz, da je tudi v Slovenskih prostora pravi umetnosti, saj je „Glasbena Matica“ emisentno narodno ter vedno in na vseh strokah petja in glasbe po resnem napredku težeče društvo. Kakor narodnjaki, pravo umetnost ljubeti in vsikdar za splošen, političen, socijalen in kulturnen napredok se potrebujoči Slovenci, moremo torej le prositi božjo previdnost, da nam vzdrži naš glasbeni zavod na isti stopnji in mu, če možno, nakloni še slavnostno bodočnost!

Ponosno so vihrale narodne trobojnico na lepem „Domu“ naše „Glasbene Matice“, ko smo bili včeraj opoludne k slavnostni odborovi seji. V dvorani, okrašeni z zelenjem, se je zbrala odlična družba, dame in gospodje; imenem vlade je bil prisoten gosp. vladni svetnik Mark, deželnih glavar Detela, drž. pos. Povše, ces. svetnik in dež. odbornik Murnik, mestni župan Hribar, predsed. kot. zbor. g. Iv. Gogola, dež. posl. g. Klein, ravnatelj in profesorji srednjih šol, več skladateljev, pisateljev, opernih pevcev i. dr. Otvorivši sejo, pozdravil je predsednik „Glasbene Matice“, gosp. Fr. Ravnhar udeležence nekako tako le:

„Glasbena Matica“ je v kulturnem pomenu le atom, a vendar le osko spojena z usodo in napredkom slovenskega naroda. Žal, da Slovencu svet ni naklonjen. Zaničevan je, od nikogar spoštovan. Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal — njegovo geslo! V 37letnem poslovanju v narodni službi sem temu živa priča in doživel premnogo epizod žalostnega spomina, ki pač zaslužijo omenjene biti v zgodovini slovenstva sploh, ako ni bolje, da ostanejo tajne. Le jedna zlata izjema je v tem pogledu, le jeden odmev — „Glasbena Matica“. Že koj s početka, to je s pričetkom glasbenega šolskega zavoda uvaževali so jo vse merodajni faktorji prihitali ji na pomoč: drž. zbor, velikodušni občinski zastop, kranjska braničnica, posebno pa visoka vlada. Radostno se spominjam očetovsko prijaznih pogovorov s prejšnjim dež. predsednikom, ki se je čestokrat živahno zanimal za prospěch „Glasbene Matice“, če mogoče še prijaznejši pa nam je sedanj gosp. deželnih predsednik, naš častni član. Oč nam je v svojem času izposloval večjo subvencijo, on nam je omogočil naš dunajski izlet, njemu se je zahvaliti, da nam je bil celo cesarski dvor z vso najvišo gospodo naklonjen. Spominjate se s ponosom, da sta dva člana presvete cesarske rodbine bila navzoča pri naših koncertih. G. dež. predsedniku se zahvalim, da smo smeli stopiti pred obličeje našega presvitlega vladara samega. In kako milostno nas je ta povpraševal po usodi ljubljanskih hišnih gospodarjev, po razmerah ljubljanskega mesta sploh in kako simpatično je pozdravil naše podjetje, kako živahao je izrazil svojo

zadovoljnost v besedi in v obrazu, da smo prišli na Dunaj, da se dočasnno zahvalimo za njegovo pripomč! S tem najverejšim spominom zaključujem svoj nagovor, ter klicem našemu premilostvenemu, presvetlemu vladaru navdušeno: Slava, Slava, Slava!

Po tem je poročal tajnik, gosp. Iv. Belč nekako tako:

Slava gospoda! Prečastiti naš gospod predsednik Vam je obriral ponem in namen „Glasbene Matice“ ter Vam poklical v spomin nje najvišje podpornike; gospod slavnostni govornik Vam bo opisal nje najzasižnejše sodelavce. Meni, častita gospoda, dovolite samo, da s kratkimi besedami obrnam Vaš pogled na delovanje našega društva v dobi prvih petindvajset let in na njegove smeri v bodočnosti.

Razvoj „Glasbene Matice“ razpada v tri dobe ki so si s čudovito naglostjo sledile: Prva, ki se je obmejevala na izdavo zborov in ustanovljenje šole; druga od časa strokovne organizacije glasbene šole in tretja od ustanovljenja pevakega zbora in začetka prirejanja koncertov nadalje.

Kakor pri vsakem velikem delu vrsté se tudi pri „Glasbeni Matici“ trije rodovi: prvi, ki je ora, in sejal, drugi, ki pleve in žanje, in tretji, ki bo učival sadove žetve. Prvi rod so ustanovitelji in sodelavci prvega časa, drugi rod so vse, ki se zdaj zbirajo okoli „Matice“ in po nje šolah, in tretji rod so naši potomci in vse slovenski narod do pcočnih dni.

Iz prvega rodu se spominjamo, slavna gospoda, najprej viju, ki danes že v tihem grobu spita, to sta: duševnici „Glasbene Matice“, Vojteh Valenta, — in nje najpledovitejši sodelavec v skladbi Anton Nedvěd, ki je do zadnjega dibilja ohranil „Glasbena Matice“ svoje simpatije in je še na smrtni postelji posvetil Matičnemu zboru svojo zadajo skladbo „Domovini in ljubavi“. Slava mjunemu spomini!

Izmed živil sodelavcev prve dobe je prvi naš prezaslužni gospod predsednik in poleg njega mnogletna odbornika Stegar in Drenik. Pred vsem pa se imamo spominjati do ge vrste domaćih skladateljev, ki so s svojim marljivim in mesečnim delom pripomogli, da je „Glasbena Matica“ poslala med slovenski svet 48 deloma obširnih zvezkov vedenoma izvirnih skladeb, posebno gospodov Ant. Foersterja, dra. B. in dra. G. Ipvaca, Fr. Gerbića, p. Hug. Sattnerja, p. Ang. Hribarja, Aljaža, Volariča, Žirovnika, Hubada, Fajgelja, Hoffmeistra, F. S. Vuharja. Bodi na ta slovesni dan vsem izrečena najprisrčnejša hvala!

Druugi rod ima za voditelje prezaslužnega organizatorja gospoda svetnika I. Vencajza, prerano zamrela Fr. Grossa in našega Mateja Hubada, ki, dusi začasno v tujini, vendar zdajle v duhu biva mej nami. Njim in g. Fr. Gerbiću gre hvala za urejanje šole, njim in gospodmu dr. Gregorićevi in dr. Jenkovi za slavo, katero si je „Gl. M.“ pripela s svojimi koncerti. Uzorno sta uredila pisarniški posel in pomagala pri sestavi društvenih pravilnikov večletna tajnika g. prof. Stritarju in g. dr. Foerster. Pisarniško so „Matice“ v tej dobi podpirali posebno gg. Stritar, A. Funtek in E. Gangl. Od domaćih umetnikov so sodelovali ranja Blaž Fišer in Trniki, dalje Josip Noll, sloveci tenor Pogačnik-Naval in najdičnejša učenka Matične šole gdž. opera pevka Verhančeva. Stala opera društву je bil na Duraji g. dvorni svetnik Šuklje.

Mnogo dela pa še čaka sedanjega rodu. Treba bo organizovati nabiranje zadnjih ostankov narode pesmi, da se reši, kar se še rešiti da; pri tem delu bo „Matica“ posebno apelovala na sodelovanje razumnikov po deželi. Drugo podjetje, kateremu na čelu stoji „Glasbena Matica“ in nje zbor; je osnovanje vseslovenske pevske zveze. Nadejajmo se, da se vsaj za Matične tridesetletnice otvorí ta umetniška organizacija z veliko narodno pevsko slavnostjo v Ljubljani. Tretja naloga, katera čaka „Matica“, je osnova svojega orkestra kot podlago za velike instrumentalne točke. Začetek se je že storil. Četrtia in načravnješa zadača pa je razširjenje glasbene šole v glasbeno višjo šolo, v nekak konservatorij. Moči za tak zavod se od leta do leta menjajo, in kadar bo tudi ta idealni „Glasbeni dom“ dozidan, takrat je drugi rod zvršil svoje delo.

In izvršil je bo. Že tevje res velika, pa tudi ženjcev je mnogo. V naračaju Matičnem živi pravo navdušenje in veselje do učenja, in božji blagoslov počiva očvidno na Matičnih delih. Samo edinstvo je treba, da dosegemo vse svoje ideale. V to pomoci Bog, naša vztrajnost in slovenski narod!

(Dalje prih.)

V Ljubljani, 9. decembra.

V avstrijskih delegacijah je bil budget sprejet in kredit za okupacijske dežele potrjen. Vojni minister je odgovarjal na nekatere interpelacije ter zatrjeval, da ni v avstrijski vojski nobenih narodnih vprašanj, da je vsa vojska jednakog nepričanskog avstrijska, ter zavračal očitana, da so v Pragi in drugod vojaki narodnostao demonstrirali. Odgovor, ki se je omejil le na splošne fratre, ni nikogar zadovoljil. Nato so Mladotshi Kaftran ter antisemita Axmann in Scheicher ostro napadala masilno in krivčno vladanje barosa Kallaya v Bosni ter navajali mnogo dejstev. Kallay se je slabo zagovarjal.

Grofu Badeniju so v Krakovu priredili meščani, na čelu poljski velikošolci, veliko ovacijo ter splošno razsvetljavo. Baden je posetil grofa Potockega, a meščanstvo in dijaštvo mu je napravilo podoknico z godbo ter ga je z vabarim ovacijama spremilo na koledvor kričač: Pereat Gutsch!

Križa v ogorčenem ministru (Hrvatski minister Josipović je zahteval odpravo nekaterih davčnih določb glede krčmarskega in vinotočnega obrotu, določb, kakršnih na Ogerskem že davni. Ker se finančni minister Lukacs temu upira odstopi pržčas Josipović. Govori se, da mu bo naslednik višji župan Sremskega komitata, Evin pl. Ceh.

Guverner Krete postane bajje nadvojvoda Božo Petrović Njeguš. Po sporočilu „N. Fr. Pr.“ so se izrekli vsi (?) kabineti za njegovo kandidaturo. Anglija se je spočetka upiral, a je sedaj tudi zanj. Tudi sultan se Njegušu ne ustavlja. Božidar Petrović Njeguš je sedaj črnogorski zunanjji minister in predsednik ministerstva ter strije vladajočega kneza. Star je šele 48 let.

Poslanik Rusije v Parizu baron Mohrenheim, ki ima največ zaslug za rusko-francosko svezno, se vrne v Peterburg, kjer stopi v drž. sovet, na njegovo mesto pa stopi knez Urusov, dosedajni poslanik v Bruselju.

Zidovska gonja v Bukareštu. V rumunski prestolici se je pojavilo antisemitsko gibanje v strašni obliki krvavih pobojev in požiganja židovskih predajalnic. Vojni minister hoče predložiti zbornici predlog, naj se židje povsem izključijo iz

vojaške službe, a zato naj plačujejo poseben davek. Židovsko društvo, ki šteje do 30 000 članov, je hotelo narediti protestni shod, katerga so pa rumunski dijaki z izgredi enemogočili. Prišlo je do kravavih tepežev. V kratkem času je izšel poziv, naj narod žide pobije in jih iztira, češ da so nevarni ustavi in narodnosti. Posledica tega poziva je bilo podiranje, razbijanje in požiganje po židovskem mestnem oddelku. Več tisoč ljudi ss je udeležilo protizidovskih izgredov, pri čemer jih ni nikdo za-drževal. Maogo oseb je opasno ranjenih in veliko število najlepših trgovin razdejanih. Kakor v Bukareštu so se tudi v Galacu dogodile velike antisemitiske rabuke. — Ti dogodki so prišli tudi v zboru na razgovor. Minister zunanjih del je zavračal očitaj, da vlada žide sovraži ter dokazoval, da židje sami dražijo Rumunje, da pa so kazali Rumuni doslej še preveč potrepljivosti in tolerance. Končno je raznansl minister, da se vlada že posvetuje glede podpor cíkodovanim židom.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. decembra.

— (Dopolnilna deželnozborska volitev) iz kurije veleposesnikov na mesto gr. f. Leona Auersperga je dolčena na dan 28. decembra ob 9. uri zjutraj. Uradni list razglaša danes imenik volilcev. Razvidno je iz njega, da je v tej kuriji 96 volilcev.

— (Kje je slovenski prevod novega ci vilnopravdnega reda?) Pod tem zaglavjem smo v ponedeljek probili članek, v katerem smo na podlagi dobrijih informacij grajal bivšega pravosodnega ministra grofa Gaispacha, češ, da on naj-brž nalašči ni poskrbel, da bi bil slovenski prevod novega civilnopravnega reda izšel o pravem času. Visokordni gosp. Andrej baron Winkler, bivši deželni predsednik kranjski, nam je na ta članek posal naslednje pojasnilo, katero drago volje prijavljamo. Glasí se: „Zd mi je, da šteje „Slovenski Narod“ v svoji št. 279 v krivico bivšemu pravosodnemu ministru, da novi civilnopravni red v slovenskem jeziku še ni izdan, ker ta gospod ni pri tem čisto nič zakrivil. A pomisliš je, da je delo zelo občirno, da je — kar mora vsakdo, ki so mu količaj znane naše razmere, priznati — izredno težavno in da se dobro delo ne da prehiteti. Nadejati se je, da se bo omenjeni zakon s svojimi 602 §§. z določnimi tremi poprejšnjimi zakoni vred razpolatal še v tem mesecu, a z resprljivostjo naših Slovencev, dasi je morda opravičena, se dobri radi nikdar ne ustreže.“

— (Delniško društvo lokalne železnice Ljubljana-Vrhnik) ustavilo se je dne 6. t. m. na Dunaji. V upravni odbor odposlal je v smislu § 28. pravil deželnih odbor kranjskih deželnih odborovka g. Franc Povšeta; izmed delničarjev pa so bili izvoljeni gg.: Ivan Hribar, Gabr. V. Jelovšek, Josip Lenardič, Josip Luckmann, Josip baron Schwegel in dr. Segfried Warner. Za predsednika upravnega odbora bil je izvoljen g. baron Schwegel, za podpredsednika pa g. Ivan Hribar.

— (Lov na naročnike v cerkvi) Blža se novo leto, in kakor vselej, se zlorablja tudi sedaj leca za lov naročnikov na klerikalne liste. Denar je klerikalcem prva stvar. Tecel je še vedno njih vzgled. Preverjeni smo, da se bode ta tedes skoro po vseh lecab govorilo samo o tem, da naj si ljudje naročajo klerikalne liste. V Ljubljani se je ta lov že začel, kakor je razvidno iz naslednjega dopisa, kateri smo danes prejeli: „Jaden Mssijinh bojni petelinov, ki sliši ra ime Birk, — ima vsako nedeljo in praznik pri sv. Nikolaji populudanske propovedi, in ima navado, da vedno izzivajoče govoriti, da ima takoimenovana politične govorite, ter se dotakne le mimogrede krčaških resnic — je včeraj obrekoval „Slovenski Narod“ in „Rodoljuba“, češ, da sta največja brezverska lista in pohujšljivca, ki bi ne smela biti v nobeni počeni hiši. Onadva napadata razen škofov in pa-pežev, tudi Boga, Kristusa, sv. Marijo itd., sploh ni jima nič sveto. Tudi se je tacih lokalov izgibati, kadar jeden teh listov leži itd., ad infinitum. Dotična lista imenoval je dvakrat ter je bil sploh do skrajnosti razdražen — skoraj besen. Ali ne bi kazalo temu fanatiku malo razjasnit krčansko stališče?“

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri, v petek, pela se bodo zopet jedeakrat opera

„Trubadur“. Letos je še ni bilo na našem odru in občinstvo jo je že močno pogrešalo. Predstava bo posebno zanimiva zategadelj, ker nastopita gdž. Horvatova in g. Rašković prikratev „Trubaduru“. Gdž. Horvatova boda pela Azuzeno, gosp. Rašković Marika.

— (Slovensko gledališče) „Kozarec vode“ je sicer težka igra, a vzhod temu se vsled skrbnega studiranja in vestnih skušenj predstavlja na našem odru jako dobro, tako da smo s to predstavo biti tudi najstrožji kritik zadovoljen. Repriza v torek je bila prav tako izvrstna kakor premijera, vsakemu posamičniku se mora priznati, da je dobro ali tudi prav dobro izvršil svojo nalog, a gledalci je bilo „mittelgut“ obiskano, to se pravi, bilo je — prazno. To zanemarjanje drame od strani občinstva zasluži pač najostrejšo grajo.

— (Otvoritev nove ulice.) Hišni posetniki in lastniki stavbiških parcel na „Zvezkovem svetu“ vložili so pri mestnem magistratu prošojo, naj bi se kmalu otvorila projektivaca cesta od Franciškanske cerkve do Preljubnih ulic. Ker je Anačičeva hiša v Franciškanskih ulicah v ta namesto že od kupljen, je glavna ovira otvoritvi te ceste že odstranjena. Očitki svet bavil se bodo v današnji seji s to zadevo.

— (Ogenj) Včeraj zjutraj okoli 3 ure pogorela je barska na Tržaški cesti, v kateri je električni motor za uspravo električne linii v „Narodnem domu“. Barska je bila last „Narodnega doma“, električni motor pa tretke Siemens & Halske. Škoda je približno okoli 3000 gld. Kako je ogenj nastal, še dosej ni znano. Kurilec Franc Minarčič je še ob 1. uri zjutraj in je barsko zapustil ob 1/2. Tudi učiteljski pažnik in mestni policijski stražnik, ki sta stala na križpotu Tržaške in Franca Josipa ceste, nista popred nujesar opazila, preden ni ogenj buknil skrz streho.

— (Pretep.) Franc Javajk in Rudolf Gale, oba mehanika pri J xi na Dvorni cesti, sta sta včeraj zvečer v družbi dveh žensk pri Radeckega cesti. Nasproti njima prišel je Hauptmannov hlapec, Franc Stanko, ki je začel družbi zabavljati tako, da je prišlo do pretepa, pri katerem je bil Stanko z nožem težko ranjen.

— (Tatvine) Natarica I.O., ki je stanovala pri mestnem poncijskem stražniku Francetu Drašarju, ukradla je temu hranilnico z vlogo 50 gld. in jo zastavila za 40 gld. Ko se je dobila hranilnica kujičica nazaj, je natarica priznala tatvino. — Marija Mihle na Dolenjski cesti ukradela je bil pred tremi dnevi neznan tat dva koca, ki sta visela na zidu pri vrta. Mestni policijski stražnik je včeraj tata zasledil in artoval. Tat je postopač Josip Borčet z Brčne vasi.

— (Izgubljene reči) Tekom meseca novembra bile so pri mestnem magistratu ljubljanskem zglašene naslednje izgubljene reči: Deset desarnic s skupnim zneskom 49 gld. 68 kr., star cekan, hranilna kujičica z vlogo 300 gld., dve srebrni žepni urki z verižico, zlat gumb z dijamantom, zlata zapestica.

— (Najdeni reči.) Pri mestnem magistratu ljubljanskem bile so tekom meseca novembra zglašene, oziroma oddane naslednje najdene reči: štiri desarnice s skupnim zneskom 364 gld. 59 kr., vložna knjžica poštne hranilnice, srebrna ura za dame, zlat desnar, zlat prstan z draguljem, šestcevni revolver, dva dežnika, klobuk, dve palici in vrečica fitola.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 28. novembra do 4. decembra kaže, da je bilo novorojenec 14 (= 20.7%_o), mrtvo rojenc 1, umrlih 16 (= 26.73%_o), med njimi je umrl za tifuzom 1, za vratico 3, za jetiko 2, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi boleznimi 8. Med njimi so bili tujci 3 (= 18.7%_o), iz zavodov 5 (= 31.2%_o). Za infekcionsimi boleznimi so oboleni, in sicer: za tifuzom 1, za vratico 4 osebe.

— (Miklavžev večer v — senoi bjonetov.) Iz Kočevja se nam piše: Na zasebno povabilo prikazal se je sv. Miklavž tudi v mali, pa odlični slovenski družbi v Kočevji. Tukajšnjim že tako skrajno nerozvornim „turnarčkom“ bilo je to sse zadost „izzivanja“ celoga „Herrnvolka“. Zasedli so torej prostore njim sicer skrajno nepriljubljene go-stilne, katera se nabaja v isti hiši, kjer se je omenjena družba zbrala v privatnem stanovanju k zabavi. Da so si „korajžo“ povečali, zapseli so takoj „Wacht am Rhein“, okoli hiše pa so postavili straže, kar je bilo zelo previdno, saj v mali slovenski družbi bilo so — dame in otroci v vedeni! Pripravljeno bilo je tedaj vse, kakor to zahteva načrt navadnemu napadu pri kulturnih na-rodbih. Pa bila je že smola! V čarobni mesecini meje velikanskih kupi mestnega snega pribliksala sta se dva bajoneta in njihova lastnika jola sta se trdovratno sprabljati v obližji hiši, v kateri se je slovenska družba prav prijetno zabavala. Veselje nemški družbi pa je bilo korenito stažano! To seveda je zelo bolelo, a bližalo se je maščevanje v

podobi mestnega „vahatarja“, kateri se je prdezel prilomnostti skozi zadajo hišo duri in priti v prvo nadstropje pred vrata privatenega stanovanja, zahtevalo, da se družba razide! Pa zopet je bila smola. Povedalo se mu je prav energično, da njegova, od političnih jajc umazana roka ne seže že preko zasebnega praga in preko zakonov. Že nekoliko utrujena družba se je na to iznova prav dobro razvila; v ubravih glasovih donese so lepo naše slovenske pesmi in v rani jutroji ura pošljala se je goreča želja k sv. Miklavžu, da v kratkem pošlje nad kočevsko mestno stražo parkeljno — eventualno drž pravdnika.

— (Glasbeni večer v Novem mestu) Ustrelji „Glasbene Matice“ v Lubljanici gg.: K. Hoffmeister (klavir), H. Janeš (cello) in I. Vedal (violina) prirede s prijaznim sodelovanjem gospa Jak. dr. Žitkove ter gg. Fr. Grajlanda in Igo Hadžik in nedeljo dne 12. decembra v dvorani „Narodnega doma“ v Novem mestu glasbeni večer. Vzporedi: 1. E. Grieg: Sosata za klavir in glos. G. dar. 2. a) F. Servais: Adante religioso; za cello in klavir. b) D. Popper: Vito; za cello in klavir. 3. Ambroise Thomas: „Poznaš li zemljo Isopo?“ Arja iz opere „Mignon“, poje gospa Žitkova, na klavirju spremlja g. Ign. Hadžik. 4. a) B. Godard: Barcarolla; za klavir. b) A. Rubinstejn: Euda; za klavir. 5. J. Haydn: Recitativ in Refleksija aria „Borno v šumskih valovih“, iz oratorija „Stvarjanje“, poje g. Grajland, na klavirju spremlja gosp. Ign. Hadžik. 6. Aat Dvořák: Leo za klavir, glosi in cello. G. moll. (Allegro moderato — Largo — Scherzo — Finale.) Početek točao ob 7. uri zvečer. Če ne prostorom: Sedeži v prvih petih vrstah po 1 gld. 50 kr. za izkazane člane „Glasbene Matice“ in njih rodbino po 1 gld.; sedeži od 6. vrste dalje po 1 gld. 20 kr. za člane „Glasbene Matice“ in njih rodbino po 80 kr. Stojišče po 60 kr., za dijake po 30 kr. Vstopnice se dobivajo pred koncertom v Kraičevi kučigarni v Novem mestu, na dan koncerta ed 6. ure zvečer pred vhodom v koncertno dvorano. Čisti dobiček pripade dijaški kuhiši v Novem mestu.

— (Z Vrhniko) se nam piše: Pridobljo medeljo, dne 12. t. m., priredi „vrhniško lovsko društvo“ lov na srne v revirju „Raskovec“. Ker je letos obilo srn in ako bude lepo ugodno vreme, se bude gotovo veliko streljalo, torej bo dobra zabava za gospode lovece.

— (Narodna čitalnica v Kamniku) priredi v nedeljo 12. t. m. v svojih dvou vrstih prostih zabavnih večer, česar vzpored obseg predstavo veseljloge „Strehar — grof“, loterje z mnogimi in jako primernimi dobitki ter sladkoči prosto zabavo. Pri tej in mnaj posamezanimi točkami ufarjava vriši, in posebne prijaznosti sodelujoči tambučki zbor sl. pevskega društva „Lira“. Začetek ob 7. uri. Vstopnina navadna. Vsi člane in prijatelje društva v prvi vrsti, katerim bi se morda iz posobljivosti posebno vabilo ne dopolnilo, vabi odbor tem potom k neizmogobojnejši udeležbi.

— (Iz Kranjske gore) se nam piše 6. t. m.: Tako, kakor nas je v kratkem času letos zapadel sneg, že dolgo ni bilo. V četrtek, dne 2. t. m. zaledo je snežiti zjutraj okrog štirih in potem neprestogoma do nedelje, dne 5. t. m., zvečer. Padlo je snega ob skoro stalni temperaturi — 1° C. v Kranjski gori 140 cm, v Ratečah 170 cm, zameni pa so po nekaterih krajin do 3 m visoki. V soboto zvečer bili smo popolnoma ločeni od drugega sveta: ves promet je bil ustavljen na cesti in železnici. V nedeljo zjutraj bila je v Kraičevi gori večata posamezna hiša podoben trdnjavci ali prav za prav jetnišnici, obdan okrog in okrog z visokim snežnim nasipom. Ni čuda, da ta dan nismo dobili nobene počete, šeles v ponedeljek, dne 6. t. m., popolnina umilja se nas je prazna lokomotiva, ki je z velikim naporom pripravila nam iz Leseca tamponovan pošto, katere smo se bolj razveselili, nego Izraelci obljubljene dežele. In da smo s svetom zopet v zvezi, priča baš ta dopis.

— (Občinski zastop trške občine Gornji grad) je v svoji izvarenidi seji dne 5. decembra t. l. sklenil resolucijo, v kateri izreka najglobokejše obžalovanje na nedostojnem in vse Slovane zelo za-lečem postopanju obstrukcionistov v poslanski zbor-nici, predsedniku Abrahamicu pa kot nevraščenemu predsedniku za vzdruževanje potrebaega parlametarnega reda najtopljejšo zahvalo. Ta resolucija poslala se je na Dunaj predsedniku Abrahamicu,

— (Miklavževi večeri) Iz Celja se nam piše: Celjsko pevsko društvo je priredilo tudi letos Miklavžev večer. Pevsko društvo je doseglo nekako apalo. Prije ga je sedaj v spretni roki g. Vladimir Ravnibar. Sad je kmalu dozoril. Ves večer, ki se je pod njegovim spretnim vodstvom vršil, bil je zaba-van za mlado in staro. Mlado je našlo posebno zabavo v burki „Gluh mora biti“, pri kateri so vse diletančje svoje vloge vrlo dobro pogodili; posebno gospod Terček. Maogo strahu in smeha so provzročili mali in veliki, črni in rdeči „parkitji“, ki so odnašali in spuščali po glavi v pokel nepridae. Precizno, lepo uancirano in pravilno povdarjano so se na obče zadovoljstvo in začudenje predavale vse pevske točke. — Za ves večer gre v prvi vrsti za-

bvala gosp. Ravnibarju za njegov obilen trud. Naj ostane vedja pravstega društva in kmanu se bomo smeli postaviti s svojimi predavanji tudi izven Celjs, na izletih in koncertih, katerih čimelo pomlad in poletje skoro nič ni bilo. Predno in vztrajno naprej! Z obžalovanjem moramo konstatovati, da nekaterih družn in otroci ni bilo na večeru. Sicer pa je bila velika dvorana in tudi galerija prav natičena — Iz Tržiča se nam nese: Tukajšnje bralno društvo je predileto 5 t. m. M. klavzov večer ali — bolje rečeno — otroško veselje, katera se je jato dobro obnesta. Zbralo so je 40 otrok s starimi in priatelji. M. klavzov večer v Tržiču še ni bil nikdar tako obiskan, kakor letos. Bralno društvo je sto predvno pokazalo, da prav izvršuje društveno nalog.

(Razpisane službe) Na dvorazredni ljudski šoli v Setčah pri Šentviču drugo učno mesto in na ljudski šoli v Težiču četrto deklasko učno m. s. o. oba z dohodki IV. pl. razreda. Prošnja za obe mestni do dne 15. decembra okr. šol. svetu v Kranju. — Služba okr. sojne slog so proste na Koroskem v Šmohorji, Št. Vidu in pri Sv. Henari (Gack); za prvo je potrebeno znanje sovražnice. — Na dvorazrednici v Šrekjevcu drugo učno mesto, z dohodki IV. pl. razreda. Prošnje do 20. decembra okr. Šolskemu svetu v Črnomlju.

(Zopet nova moda) V Parizu so začeli še nedavno no t. g. spodji včasno podobno svoje izvoljenke na prsih. Ni ker so se menda bali, da bi bilo kmalu premalo prostora za včaganje vseke nove z voljenke, so to modo kmalu zopet opustili. Tem bolj pa so se je poprijele dame. Tako ima na prdaška princezenja Valdemar na rami testovirano krono in sidlo, kar je videt pri včerajih zvezbah ko je princ sinja dekolтирana. Avg. ežkinjs. Rudolph Churchill pa ima na svoji roki včagan znak večnosti, t. j. kročo, katera se grize v rep, katero pa zakriva navadno široko zlata zapestnica.

(Otok ki vidi skozi zemljo) se je pojavil v vasi Purači v Bosni. Povedal je kmetom, da je globoko v zemlji zakopanega veliko blaga; kmetje so se takoj obrnili do oblastij, da jim dovolijo blago izkopati. Začeli so neki že kopati ter so uverjeni, da dobe ogromne zaklade svile, kakor je povedalo sedemletno dete. Bog jim daj srečo ali pa vsaj pameti!

(Bomba je razgnala) petnajstletnega hrgovskega otroka Nesi jo je na tleh, kamor je menda padla iz topa ne da bi se včigala, ter se igral živo. Nakrat se je bomba včigala ter raznesla otroka na vse strani. Jedno roko so našli 50 metrov, srce pa 20 metrov daleč. Nog pa glave pa sploh niso mogli najti.

(Cela občina je prestopila k protestantom) Občina Belford pri Bordeaux na Francoskem, ki ima svojo obč. upravo, že dolgo ni imela svojega duhovnika, temveč je hodil tja maševat iz sosednjega kraja. Vsled škofove uredbe pa naj bi hodil sedaj zopet neki dragi duhovnik v Bell-fouds. Temu so se občinsri uprli. Poklicali so pastorja iz Castillona, ki je tolj lepo pridigal, da prestopi vse doslej katoliška občina k protestantom.

Književnost.

"Slovenka" prima to le vsebino: Adam v raji. (Pesem. Matica II) — Ponoči. (Pesem. A. Medved) — O, ne vprašuj! (Pesem. Dotski.) — Denar in sreča. (Povest. Matica.) — Kako naj se vrgajojo otroci, da ne bodo strašljivi. (Priredila Matica II) — Odetu. (Pesem. A. Medved) — Iz dr. Dežmanovič spisov. (Matica) — Žalostna idila. (Povest. Italijanski spisec dr. L. Iris. — Očesa. (Pesem. Kristina). — Nisi literarni boji. (Članek. Spisal ab) — Kojižnost in umetnost. — Razno. — Doma. — "Slovenka" vespeč čim dalje lepše. Pod srečnim uredništvom gdč. Matica vzdružuje se gledé kritike na povsem objektivnem stališču, podaje mnogo dobraga pripovednega in poučnega građiva, zlasti pa prinaša v oddelkih "Razno" in mnogo praktičnih beležk iz gospodinjstva. Oblika je drugo leto "Slovenki" polepša. Naj bi naša dame "Slovenko" prav pazljivo čitale!

"Nova Doba". Namesto izborne revije "Hrvatska misel" začne izhajati te dni v Pragi revija "Nova Doba", ki se bo bavila s socijalnimi in kulturnimi težnjami slovenskega, srbo hrvatskega in češkega naroda. List bo izhajal početkom vsekega meseca razen počitnic. Predplačila na leto 3 gld. (s pošto 3 gld. 10 kr.) za dijake, male obrtnike in delavce 2 gld. (resp. 2 gld. 10 kr.) V Nemčijo in Srbijo 3 gld. 40 kr., a v ostalo inozemstvo 3 gld. 70 kr. Pojedina številka 30 kr. (resp. 20 kr.) Predplačila, vsa pisma, časopisi v zameno, oglašila naj se pošiljajo na administracijo "Nova Doba", Praga — Kr. Vinohrady.

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 9. decembra. Poskusi ministerstva predsednika barona Gautscha, omogočiti zborovanje parlamenta, so povsem končani. Po nesrečili so se popolnoma. Uradno se razglaša, da je ministerski predsednik baron Gautsch čeprav posl. Jaworskemu kot načelniku

parlamentarne komisije desnice in posl. dr. Funk-e-ju kot pooblaščenu načelnikov oposicionarnih klubov naznani, da je vzel hvaležno na znanje, kar sta mu sporočila glede pogojev za porazumljene meje desnico in meje levico, da pa pogajanje ne more več nadaljevati. S tem je uradno povedano, da se državni zbor ne skliče, in da bude vlada vodila državno upravo s pomočjo § 14, s cesarskimi naredbami. Na podlagi § 14. uveljavlja vlada zakon o podporah oškodovanecem po ujmah, budgetni provizorij in eventualno tudi redni budget, ter zakon o kontingenčnu novakov. Ob sebi je umevno, da se na isti način uveljavlja tudi na gospodeni provizorij Kvoto določi krona, ali batil se je, da določi sedensko, namreč 70 : 30. Levičarski listi napadajo ministarskega predsednika jako ostro, očtaje mu, da v svojih propozicijah ni šel dle, kakor so mu dovolili češki poslanci.

Dunaj 9. decembra. Glavarji levitarških klubov ne izdado napovedanega manifesta in ga tudi ne morejo izdati, ker je mej njimi zavladalo največje nasprotstvo. Solidarnost nemških strank je razbita. Nasprotstvo je nastalo vsled komunikéja krščanskih socialistov. Nemški poslanci iz Češke izdado svoj poseben oklic, in sicer iz Prage. Danes je izšla z ozirom na ponesrečena pogajanja mej levico in desnico izjava, v kateri pravijo levitarji, da obžalujejo, da se ni doseglo porazumljene in da so pripravljeni pogajanja nadaljevati. Govori se, da se hoče vlada meseca januvarja zopet pogajati s strankami. Funke je Gautschu sporočil, da Nemci za nobeno ceno ne priznajo češke zahteve glede popolne ravnopravnosti v celi Češki in je grozil, da se nemški poslanci eventualno ne udeleže zasedanja češkega dež. zobra.

Dunaj 9. decembra. V današnji seji avstrijske delegacije je Kaftan obsirno govoril o razmerah v mornarici in se krepko potegnil za Hrvate. Grajsl je, da se v mornarici protežira italjanstvo na vse možne načine. Hrvatje pa da se odrivajo, da celo po 20 let ne avanzirajo, v častništvu pa jih skoro sploh ni. Ožigosal je tudi, da so častniki posegali v volitve v korist Itaianov in da se hrvatstvo v Pulju na vse možne načine zatira, tako, da Hrvatje v Pulju niti svoje ljudske šoje nimajo. Podadmiral Spaun je odgovoril da vojna uprava skrbi, da se narodnostna nasprotstva ne zaneso v mornarico, sicer pa da napram hrvatskim zahtevam zavzema dobrohotno stališče.

Dunaj 9. deceembra. Štajerski namestnik marki Bacquehem in dež. odbornik Robič sta prišla sem Njiju prihodu se pripisuje večja politična važnost. Govori se, da je v zvezi z raznimi personalnimi premembami na najvišjih mestih.

Praga 9. decembra. Dr Edvard Gregr je včeraj govoril v Louneh jako ostro o sedanjem položaju. Rekel je, da je imel grof Badeni najboljšo voljo, pomagati Čehom do pristojebh jih pravic, da pa so mu na Dunaju delali največje ovire, kar dokazuje, da Čehi z Dunaja še vedno nimajo nič dobrega pričakovati. Lex Falkenhayn je imenoval Gregr veliko politično napako, a izjavil, da bi nje preklic bil še večja napaka, da bi to bilo neke vrste Kanosa za vso desnico. Končno je izjavil, da mu je modern absolutizem še vedno ljubši, kakor konstitucionalizem pod vodstvom Schönererja in Wolfa.

Krakov 9. decembra. V nedeljo se predstavlja velika češko-poljska manifestacija. Mestni zastop je na dotčni shod povabil tudi klub čeških poslancev, kateri je določil, da gredo na shod dr. Pacák, dr. Stránsky, dr. Slama in dr. Brzorad. Vse meščanstvo namerava odposlance vzprejeti kar najstajnejše.

Krakov 9. decembra. Bivši ministerski predsednik grof Badeni je bil na povratku iz Varšave na celi progi od Krakova do Buska predmet velikanskim ovacijam. Te so bile zlasti sijajne v Krakovu, kjer ga jo vzprejela ogromna množica ljudstva. Mesto je bilo iluminirano.

Tudi na vseh drugih postajah so pričakovale številne deputacije okrajnih in občinskih odborov ter raznih društev grofa Badenija in mu s presrčnimi manifestacijami izražale svoje simpatije.

Lvov 9. decembra. Povodom 25 predstave Smetanove "Prodane neveste" primerile so se včeraj v tukajšnjem gledališči važne manifestacije poljsko-češke solidarnosti. Orkester je po ouverturi sviral "Kje dom je moj", reziser pa je z odra prečital došle brzjavke, mej njimi brzjavko župana praškega dr. Podlipnega, župana prerovskega in ravnatelja Šuberta. Podlipny je brzjavil, da solidarnost Poljakov in Čehov mora Slovanom pripomoči do zmage v Avstriji, kar je obudilo nepopisno navdušenost. Vsa manifestacija se je priredila pod vodstvom poljskega plemstva.

Poslano.

"Slovenskemu Dihurju" in njega sotrudnikom.

Zgodljivi žurnalistični poštenjak Koblar je napril v poslednjem času svoj revolver tudi na me. Kakor int. mi prijatelj Pavline Pačkore, — ki mi še danes ne more odpustiti, da sem jo "izrinil" iz "Ljubljanskega Zvona", ter da je bila neza moja povest nagrajena s častnim darilom Jurčič-Tomšičeve ustanove "Slovenske Matice" in ki bujska zato na me ne prestane svojega galanin ga suproga in sicer, da me besno napadeta po Dunaju in po slovenskih časopisih, — zaupnik te slovite literarne fabrike se spravlja sedaj tudi na me, hoteč v znamenju rodomljubja uničiti moj socijalni in pisateljski ugled. V to svrhu prisega "Slovenski Dihur" v večki drugi številki kak Pavlinia ali Pačkov felton proti meni, napada gg. Aškerca, prof. Stojatja, gdč. Márco in vse, ki so se izrekli kdaj priznalo o mojih povestih, ter me omotava z napodješimi psovkami, ki dokazujojo sami ti, na kako škandalozno nizek nivo je že padla krščansko-socijalna kritika in kako globoko mora pasti ist pod uredništvom modernega katoliškega duhovnika.

Da me "nauči" "Dihur" še temeljitejše, vpletajo se v napade moje najprivatnejše naslove, ki nikogar — najmanj pa smrdljivega "Dihurja" — nč ne brigajo, ter se vlačita v "Dihurje" predala celo moja soprogina moja hči.

G. Koblarju nisam nikdar nič žalega storil; pasproto, celo obžalujem ga, da je i prizavac zborški in pričakovalski kandidaturi toliko propal. Zato ne vem, od kod njegovo smrtuo sovraštvo? Morda je vzrok to, da sem navdušen somišljajek narodne stranke, da mislim o narodnih in literarnih zaslugah dr. Tevčarja povsem drugate kakor sateliti dr. Grigorčič, da sem političen in literaren nasprotnik klerikalcev? Ali pa me hoče požreti širokoustni Koblar morebiti zato, ker n sem ž ujem vred sentimentalen čestilec gospe rodomljubkinje, ki more — polastni izpovedi — "še vedno osrečiti dva moža"? Ali mi je Koblar goršak radi v čeves ocene f možih "Štučajev usode" in radi tista imenitev danske satire na prizemljene stare device in vstajivo razgrajajoče stare ženske, katerih patron je njegova posvečena oseba? —

Bodi karkoli; meni je napadenje "Dihurja" le na čest, kjerji svečano bi ogovarjal in sram bi me bilo, ako bi me kdaj hvahl derviš Koblar in njegova terzitovska kuka.

Ker pa se dotika infamii "Dihur" sedaj tudi moje pisateljske časti, o kateri govorim v svoji bojsljivi impertinenci sveda kako oprezzo in dvo umao, sem primoran sporoditi tem potom Koblarju in vsi njegovi rokovanjski topi:

Govorite naravnost! Ne skrivajte se kakor baba za splošna podla sumnjenja! Na dan z besedo! Cer bodo "strujari" prisiljeni ravnatiti z vami kakor se ravna z nezramnimi opravljivci in lažniku, kateri raslužijo, da se jim pijnje v obraz ter se jih pratepe s pasjim bičem sredi ulice!

V Ljubljani, 6. decembra 1897.

Fran Govékar,
pisatelj in urednik.

Poslano.*

Na "Popravek", s katerim slavno vodstvo deželnih dobrodelnih zavodov dn. 7. t. m. odgovarja na moje "Poslano" z dn. 4. t. m., konstatujem:

1.) da v mojem "Poslano" niti besedice ni bilo govora o vzprejemu moje bcerke v bolnico, in

2.) da v razgovoru moje žene z bolniškim vratjem ni bilo govora o kaki operaciji, katere nikdo ni zahteval. "Popravek" sloni torej na neštitnostih, sploh pa z mojim "Poslanim" v nobeni zvezi ni, ker se zavračajo stvari, katerih trdil nisem, nasprotno pa ne izpodbjava tistega, kar sem trdil.

Kar se tiče tožbe, pričakujem je popolnoma mirnim srcem.

V Ljubljani, dn. 9. decembra 1897.

(1891) Spoštovanjem

L. Blumauer.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno kolikor določa zakon.

